

V ŠOLI NAJSVETEJŠIH SRC
39

p. Andrej Pirš FSO

Anton Strle in Srce Jezusovo

Vrtnice za leto 2022

salve

Ljubljana 2022

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

929Strle A.
27-5-31

PIRŠ, Andrej, 1951-

Anton Strle in Srce Jezusovo : vrtnice za leto 2022 / Andrej
Pirš. - Ljubljana : Salve, 2022. - (V šoli najsvetejših src ; 39)

ISBN 978-961-289-145-9
COBISS.SI-ID 106304003

Imprimatur

Slovenska škofovska konferenca

št. 18-14/22, 3. maj 2022

Msgr. dr. Andrej Saje,

novomeški škof in predsednik SŠK

Urednik zbirke: p. Anton Nadrah OCist

Lektor: Stanislav Duh SDB

Priprava za tisk: p. Branko Petauer OCist

Izdal in založil: Salve d. o. o., Ljubljana

Naklada: 500 izvodov

1. Odraščanje v verskem okolju

Če bi hoteli povzeti bistvo duhovne naravnosti Božjega služabnika Antona Strleta, bi prišli do ugotovitve, da je to bilo češčenje Srca Jezusovega. Srcu Jezusovemu se je sam zavestno izročil in posvetil. Srce Jezusovo je častil in posvetitev je uresničeval v svojem življenju.

Božji služabnik Anton Strle, ki je bil rojen leta 1915 in umrl leta 2003, je odraščal v župniji Sv. Vid na Notranjskem. Češčenje Srca Jezusovega je tam obstajalo že pred njegovim rojstvom. Velik častilec Srca Jezusovega je bil tamkajšnji župnik Janez Jereb, ki je župnikoval komaj 5 let (1901–1906), a je pustil za seboj trajne sadove. V župnijo je prišel 1. oktobra 1901 prav na prvi petek. Takoj je začel pisati kroniko župnije in 1. decembra 1901 je zapisal, da je v bratovščino Srca Jezusovega vpisano nad 300 župljanov. Močno je pospeševal pobožnost prvih petkov. Leta 1903 se je lotil zidave nove cerkve, v kateri je bil na moški strani tudi oltar Srca Jezusovega, ki ga je blagoslovil na prvi petek v oktobru 1904. Kroniko za leto 1903 konča z vzklikom: »Presveto Srce Jezusovo, vse iz ljubezni do Tebe!« Takoj na začetku kronike za leto 1904 pa: »Vse na čast presvetega Srca Jezusovega! Vse iz ljubezni do Marije brezmadežno spočete! Jezus, Marija, sv. Jožef!« Večkrat je za konec leta v kroniko tudi narisal Srce Jezusovo.

To izročilo je v bolj okrnjeni obliki ohranjal v župniji Jerebov naslednik Frančišek Pavlin (1906–1924), z

vso gorečnostjo pa je češčenje Srca Jezusovega pospeševal župnik Janez Pucelj (1924–1933), ki je poskrbel tudi za poslikavo cerkve. Na steni prezbiterija je bila naslikana velika slika Srca Jezusovega. Janez Pucelj je bil župnik, glede katerega je bil Strle prepričan, da je po njegovi zaslugi postal duhovnik, in ga je imel vse življenje za velikega dobrotnika.

Med obema vojnama se je zelo širila posvetitev družin Srcu Jezusovemu. Pri tako imenovanem nauku ob nedeljah popoldne so se pogosto prepevale litanije Srca Jezusovega, ki jih je znal prof. Strle na pamet in jih je vedno rad prepeval. Skratka, okolje, v katerem je odraščal, je bilo zaznamovano s češčenjem Srca Jezusovega.

Sveto Srce Jezusovo,
usmili se nas.

2. Domača družina

Božji služabnik Anton Strle se je rodil na god sv. Neže 21. januarja 1915 med prvo svetovno vojno. V družini je bilo 8 otrok, trije so umrli kmalu po rojstvu. Anton je bil šesti po vrsti. Oče mu je umrl pri šestih letih, mati pri sedemnajstih. Ko je oče Jožef ležal na mrtvaškem odru, je mati Ivana rodila sina Alojzija, ki pa je umrl že čez dva dneva in tako so imeli v družini v enem tednu kar dva pogreba. Po očetovi smrti je Strle postal pastir domačih in sosedovih krav in je to ostal vse do svojega odhoda v gimnazijo pri 14 letih in pol.

Strle se je vse življenje s hvaležnostjo spominjal vzgoje, ki jo je prejel v domači hiši. Kot zlatomašnik je v nekem pismu 13. 8. 1991 zapisal: »Kje so časi, ko so bile v vidovski fari skoraj vse družine posvečene sveti nazareški družini in so vsak večer molile posvetilno molitev (tako je bilo nekoč tudi v naši hiši, od koder je moja teta Ančka odšla k usmiljenkam, že prej pa je vsak mesec pred prvim petkom ponoči posebej molila za duhovniške poklice; umrla je zgodaj na Dunaju tako rekoč v sluhu svetosti).«

V osnutku ene od pridig za leto 1993 je zapisal: »Tudi mi, vsaj prenekateri izmed nas, se imajo zahvaliti za velike darove, ki so jih prejeli v okviru krščanske družine!« Odkrito prizna, da sicer ni bilo vse idealno, a doma so zvečer molili rožni venec in stene stanovanja so krasile nabožne slike. Življenje je bilo naporno, saj je bila mati vdova in otroci še nedorasli. Navzoča pa je bila vsakodnevna skupna molitev, nedeljska maša samo po sebi umevna in tudi prvi petki so se obhajali.

Glede svoje mladosti je tudi zapisal: »Pomislimo na krščansko vzgojo v naših družinah na kmetih, če so bile količkaj krščanske, česar vendarle ni bilo malo. Kako globoko smo vsaj na kmetih kot otroci doživljali božič v domači hiši, pot v cerkev na nedelje skupaj s starši in sovrstniki, »šmarnice« v majniških večerih na podružnicah, kjer smo se zbirali brez duhovnika vsak večer k molitvi in petju. Kako globoko so naše preproste matere doživljale mašo in kako so jo prenašale v življenje in to znale prenašati tudi na svoje otroke.

Spomnimo se na globoka verska doživetja na veliki teden, ko smo šli kot otroci »bogca poljubit« v žalno zatemnjeni cerkvi, in kakšno doživetje je bila veliko-nočna procesija tudi za otroke. Tolažba, mir, razsvetljenje, moč za novo krščansko življenje!»

Sveto Srce Jezusovo,
usmili se nas.

3. Globoko doživetje Boga pri desetih letih

Za vse življenje ga je zaznamoval dogodek nekako pri desetih letih. Takole je zapisal v članku, ki ga je objavil v prvem letniku revije Božje okolje:

»Bog je v mojo zavest, v moje življenje vstopil kot silna resničnost, ko mi je bilo deset let, ob mojem prvem ‚spreobrnjenju‘. Prej se mi je zdelo le nekaj medlega, le megleno pojmovani »začetek in konec« sveta, ne pa Nekdo, ki bi nadvse živo posegel v tkivo mojega vsakdanjega življenja. ... A prišla je prebuditev k osebni veri, k osebni srečanju z Bogom, in to z Bogom, kakršen se nam je razodel v Kristusu. Moralo je to biti res spreobrnjenje; obrniti se mi je bilo treba tako rekoč za sto osemdeset stopinj, zapustiti pot, ki je peljala v brezizhodnost in pogubo, in stopiti na pot, o kateri je Jezus rekel, da je on sam ta pot (prim. Jn 14,6). Na kraju, ki ga imam še danes živo v spominu, sem izrekel strašno misel (morda je niti nisem izrazil z zunanji besedami): ‚Kako lepo

Kazalo

Vrtnicam na pot	3
1. Odraščanje v verskem okolju	5
2. Domača družina	6
3. Globoko doživetje Boga pri desetih letih	8
4. Gimnazijska leta	10
5. Teološka poglobitev v času študija	12
6. Študijski prefekt v Marijanišču	13
7. Priprava na duhovniško posvečenje.	15
8. Nova maša in drugič v Marijanišču.	17
9. Pisec življenjepisa Lojzeta Grozdeta	19
10. Profesor verouka v Novem mestu	21
11. Strletova stanovitnost v trikratnem zaporu	23
12. Okrožnica papeža Pija XII. o češčenju Srca Jezusovega	25
13. Strle kot dušni pastir	27
14. Strle kot pridigar	29
15. V službi zakramenta sprave	30
16. Duh zadoščevanja	32
17. Sprejemanje bolezní	33
18. Strle kot teološki profesor – 1	35
19. Strle kot teološki profesor – 2	37

20. Diplomaska naloga o Srcu Jezusovem	38
21. Strle kot cenzor	40
22. V obrambi češčenja Srca Jezusovega (1)	41
23. V obrambi češčenja Srca Jezusovega (2)	43
24. Praznik Srca Jezusovega	44
25. Nagovori duhovnikom na »dneve posvečenja«	46
26. Srce Jezusovo v Letu svetnikov (1)	47
27. Srce Jezusovo v Letu svetnikov (2)	49
28. Srce Jezusovo v Letu svetnikov (3)	50
29. Pogreb	52
30. Postopek za beatifikacijo	53
Litanije Srca Jezusovega.	56
Izročitev Jezusovemu Srcu.	58
Molitev za beatifikacijo	60